

[O. Mathiasen.]

som den højtærede udenrigsminister har bekræftet i en artikel i bladet Nytt fra Civilforsvaret.

Endelig skal jeg som dokumentation af min opfattelse af civilforsvaret som led i oprustningen nævne nogle begivenheder, som fandt sted i Ålborg for få dage siden, da den højtærede forsvarsminister var oppe for at lave propaganda for hjemmeværene og den højtærede indenrigsminister for at gøre propaganda for civilforsvaret. Resultatet af dette møde var bl. a. en helsidesannonce i det socialdemokratiske dagblad Ny Tid — jeg ved ikke, om det kun var det socialdemokratiske blad, der havde annoncen, men det er vel også dér, en propaganda er mest nødvendig. Annoncen har på midten en stor opsats, hvor der står: „Det kan nytte.“ Ordet „kan“ er understreget i røde farver. Så er der et par fotos af kendte ålborgensere, som giver udtryk for deres tro på hjemmeværn og civilforsvar, og desuden en tekst, der slutter med en kraftig opfordring til at melde sig til hjemmeværnet eller civilforsvaret. Nederst er der et foto af en hjemmeværnsmand med maskuline og bevidste træk i det velformede ansigt og ved hans side en uniformeret lotte med sødt smilende, sejrbevidste ansigtstræk. I teksten forsikres der om, at der i Ålborg er 3 000 kvinder og mænd, som ikke tror, men ved, at det kan nytte. Det erklæres, at de er alle sammen parat til at gøre en indsats i de to slags forsvar. De vover at påstå, at det meste af den skepsis, som kommer til orde over for hjemmeværn og civilforsvar, skyldes magelighed.

Det forekommer mig, at denne propaganda er usmagelig, for ikke at bruge stærkere udtryk. Den tiltaler i hvert fald ikke mig. Jeg synes faktisk, denne sag er en bedre reklame værdig.

Det fremgår af lovforslaget, at der i høj grad er tale om en rammelovgivning, og det kan vel ikke være anderledes med en sådan lovgivning. Den højtærede indenrigsminister og civilforsvarsmyndighederne får så til opgave at fylde rammerne ud. Dette betyder, at det i det hele taget er vanskeligt at tage klar stilling til lovforslaget, for man må spørge: hvad vil rammerne komme til at indeholde? Det kan derfor også siges, at den folkepjece, som er bebudet udsendt

fra statsministeriet ved nytårstid, vil blive imødeset med stor interesse. Det samme gælder — og måske ikke mindre — den pjece, som Kampagnen mod Atomvåben vil udsende samtidig. Man må foreløbig håbe, at de råd og anvisninger der gives befolkningen i denne pjece, ligger på et højere og mere realistisk plan end den pjece, som civilforsvarsstyrelsen tidligere har udarbejdet, men som ikke er blevet udsendt. En af de absolut indiskutable beskyttelsesforanstaltninger, der gives anvisning på, er, at man må sørge for at være dér, hvor angrebet ikke sætter ind. Det kan man give fuld tilslutning.

I lovforslagets § 1, stk. 2, anføres det, at civilforsvaret skal yde bistand i katastrofetilfælde i fredstid samt under andre tilsvarende forhold, der gør offentlig indgriben nødvendig. I bemærkningerne til dette afsnit siges det, at det er planen, at denne katastrofehjælp skal udnyttes i højere grad end hidtil. Der tænkes ikke alene på naturkatastrofer, men også på sådanne ulykker med vidtstrakte virkninger, som samfundet kan udsættes for som følge af den senere tids tekniske udvikling.

Jeg kan sige, at der i dette afsnit er sagt noget af det, som vi i mit parti anser for det væsentligste ved civilforsvarets opgaver. Vi vil finde det helt rigtigt, at der træffes foranstaltninger til en effektiv katastrofehjælp i fredstid, således at der kan sættes ind med hjælpeforanstaltninger, hvis større katastrofer indtræffer, f. eks. i forbindelse med atomkraftværker, eller hvis fortsatte atomprøvesprængninger med atomvåben skulle nødvendiggøre ekstraordinære foranstaltninger.

Vi kan endvidere muligvis tænke os at medvirke til visse beskyttelsesforanstaltninger, hvis der skulle falde atombomber uden for landets grænser, en situation, som vel for øvrigt vanskeligt kan tænkes isoleret, men jeg skal så stærkt, som det er mig muligt, fremhæve, at hvis vi skal medvirke til noget sådant, må et sådant civilforsvar renses for enhver forbindelse med militæret. Det skal være absolut civile hjælpeforanstaltninger, der iværksættes, og det skal være foranstaltninger, hvormed der ikke foregøgles befolkningen beskyttelsesmuligheder, som ikke har noget med realiteterne at gøre. Der skal ikke gives befolkningen en